

L'ESQUITX

Camprodon, març de 2021

Gravat d'Oliver Córdoba

Visual i plàstica

Fem gravats

Aquest trimestre, els alumnes de 4t ESO de Visual i Plàstica han estat treballant la tècnica del gravat, per un costat han fet un gravat a un linòleum amb gúbies, posteriorment l'han entintat i l'hem passat pel tòrcul per gravar-ne la imatge a un paper. També hem practicat la tècnica de la monotípia, entintant una planxa, i rasant-la o enganxant fils, papers o fent diferents textures de tinta, i posteriorment passar la imatge de la panxa al paper amb el tòrcul. Gravar vol dir "cavar". Els Prehistòrics ja gravaven en fusta i pedra (petroglifs). El linòleum que hem utilitzat, simula una planxa de fusta i d'aquesta manera podem experimentar el fet de gravar amb la tècnica de gravat en relleu: s'imprimeix la zona que no s'ha buidat, part elevada de la matriu.

Gravats de Laura Bergonyó

Tresserras
SINCE 1879

140
ANNIVERSARY

Transports Tresserras, S. A. · C/ Indústria, 1 · 17813 La Vall de Bianya (Girona) · Tel. +34 972 260 090 · Fax+ 972 269 715

www.t-tresserras.com

The advertisement features a large image of a green Tresserras truck on the left and a historical black and white photograph of men with horses on the right. The company logo and anniversary text are prominently displayed at the top.

Editorial

Estem vivint, ...

Mentrestant us volem desitjar

<i>Visual i plàstica</i>	2
<i>Editorial i sumari</i>	3
<i>Opinió</i>	4
<i>Entrevista</i>	6
<i>Català: poemes</i>	9
<i>Castellà: microrelats</i>	11
<i>Religió</i>	13
<i>Publicitat</i>	14
<i>Francès</i>	16
<i>Matemàtiques</i>	18
<i>Emprenedoria</i>	19
<i>Física i química</i>	20
<i>Escola verda</i>	22
<i>Educació Física</i>	23
<i>Treball de síntesi</i>	24
<i>Esquixos d'actualitat</i>	25
<i>Visual i plàstica</i>	26

L'Esquix és la publicació trimestral de l'institut d'educació secundària SI Germans Vila Riera. Hi participa tota la comunitat educativa i la coordina Patricia López.

Fotocòpies i consells d'impressió:
Roser Sala

Pandèmia i joves... un punt i seguit

Un dels col·lectius més afectats per la pandèmia de la Covid-19 és el dels joves. Tots hem sabut que moltes classes s'han hagut de suspendre o fer-les de forma telemàtica. També les activitats extraescolars s'han vist afectades: entrenaments esportius, idiomes, música, plàstica han estat suspesos fins que s'han pogut reiniciar de mica en mica després de sis mesos. Fins i tot els nostres alumnes, que han tingut una afectació menor als d'altres poblacions i centres educatius, han notat com la societat que coneixien va canviar el 12 de març del 2020, quan es va decidir suspendre l'activitat educativa i extraescolar. No podem deixar tampoc d'esmentar les conseqüències emocionals per les pèrdues personals que s'han produït. Però allò que en un principi va ser alegria, desenganyem-nos, per deixar de fer classes, es va convertir ben aviat en un replantejament de la docència i segurament amb canvis massa improvisats de les formes d'ensenyar i avaluar, les conseqüències dels quals hem viscut i patit durant aquest curs.

Però les afectacions van molt més enllà de fer classe presencial o telemàtica, sobretot per als joves que estan fent estudis postobligatoris i universitaris, però també per als que ja treballen. Per a tots, els projectes de present i futur van quedar estroncats potser per sempre i amb poques possibilitats a hores d'ara de poder refer-se immediatament. Per als que encara estudien, les possibilitats de

fer pràctiques a les empreses o als laboratoris i centres d'investigació han quedat eliminades o molt reduïdes; per als que treballen, les EROs que s'han convertit en molts casos en EROs han estroncat carreres laborals que podien ja estar encaminades, abocant-los a la precarietat laboral i a la impossibilitat d'aconseguir l'emancipació tan somiada.

Davant d'aquesta situació de present, que també pot ser de futur per als nostres alumnes de l'institut, des de l'acció tutorial de 4t podem oferir els consells orientadors per tal de fer una bona tria dels estudis postobligatoris. A més d'explicar-los què són el batxillerat, els cicles formatius i els PFI, hem de saber quins són els seus interessos, però també quines són les seves capacitats i voluntats. De res servirà que emetem un bon consell orientador, resultat del gran coneixement que tenim de l'alumnat, si al final, alumnes i famílies prenen decisions en un sentit totalment

contrari i que no acabin acomplint-se a curt termini; llavors, la frustració i la recerca de culpables pot portar a fer una mala anàlisi del suposat fracàs. En canvi, un treball col·laboratiu entre famílies, alumnes i tutories permetrà arribar a una proposta encertada dels estudis postobligatoris que poden seguir els nostres alumnes. Si, malgrat tot, la decisió és una altra, caldrà assumir-ne les conseqüències des de totes bandes, però mai no buscar cap culpable més enllà de les pròpies decisions preses.

En tot cas, i fins al moment decisiu, faig meves les paraules de l'escriptora Eva Piquer (1) quan afirmava que la ignorància mai és una opció; sempre ens servirà més haver estudiat, haver obtingut títols, haver superar exàmens i àrees, que no pas deixar-ho estar i esperar poder sortir-se'n sense fer-hi res. L'opció llavors és la precarietat, és la ignorància, és la marginació del coneixement i de les oportunitats. És el fracàs, paraula molt dura i que massa vegades hem volgut evitar per als nostres joves i fills. Si

volem que aquell ascensor social que va servir perquè els nostres avis vivissin millor que els seus pares i els nostres pares millor que els nostres avis, hem de posar tota la nostra energia i capacitat a estudiar perquè és l'única opció que ens ofereix possibilitats, tot i els models virtuals que indiquin tot el contrari. "El que no serveix per a res és la ignorància", diu Eva Piquer perquè "els estudis són una

finalitat en si mateixos: es tracta d'estudiar per estudiar, d'aprendre per aprendre. I fins i tot avui, poden conduir a tenir una feina digna".

Per això, en aquest punt del curs, acabada de començar la tercera avaluació, vull des d'aquestes línies estimular els nostres alumnes a perseverar, a insistir per superar les diferents àrees, per millorar l'actitud, per saber estar a les nostres aules, per complir les normes de funcionament, per millorar els resultats acadèmics perquè al final de tot plegat s'instal·larà en tot nosaltres la satisfacció i la felicitat que ho hem aconseguit per nosaltres mateixos. I us ben asseguro que aquesta sensació és indescriptible.

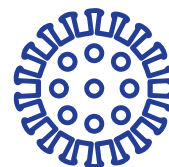
Raül Massanella

Professor de llengua catalana i literatura

1. Eva Piquer, "El que no serveix és la ignorància".
(2 de juny del 2013)

Mesures extraordinàries de Salut per evitar els brots de la COVID-19 a les escoles

/ No es pot accedir al centre educatiu en cas de tenir una temperatura superior als **37,5°** o altres **síntomes** compatibles amb la COVID-19.

/ Totes les persones de **més de 6 anys** han d'entrar al centre amb la **mascareta ben posada**.

/ Als passadissos també s'ha de dur la mascareta.

/ Cada **classe** es considera **grup estable de convivència (alumnes + professor)**. Un professor només pot pertànyer a un grup estable de convivència.

/ L'ús de la mascareta serà **obligatori a secundària** i en el cas de **primària**, s'haurà de portar quan ho determini la **situació epidemiològica**.

/ El **contacte** entre altres grups/classes es veurà limitat i s'haurà de fer **respectant les mesures de seguretat** (mascareta i distància).

/ Es reforçarà la **neteja, ventilació i desinfecció** dels diferents espais del centre.

/ Es garantirà l'**accés a gel hidroalcohòlic i/o sabons** allà on sigui necessari per fer una higiene de mans freqüent.

/ S'implantaràn **mesures específiques** per a les **entrades i sortides al centre**.

/ S'ha d'evitar **compartir estris i dispositius** i si es comparteixen han d'estar **desinfectats prèviament**.

/ Els **docents i professionals** dels centres educatius han de portar la **mascareta** i **respectar la distància**.

Al menjador

/ Cal rentar-se les **mans abans i després de dinar**.

/ No poden seure **junts** els alumnes de diferents grups estables.

/ No es poden **compartir estris ni menjar**.

Al pati

/ S'ha d'estar amb el grup estable de convivència.

/ L'ús de la mascareta serà **obligatori a secundària** i en el cas de **primària**, s'haurà de portar quan ho determini la **situació epidemiològica**.

/ No es poden **compartir estris, joguines, ni menjar**.

Per a més informació, consulta canalsalut.gencat.cat/salutescola

Marina Marroqui: "Els adolescents estan construint el seu desig sexual sobre la base de la pornografia"

Marina Marroqui fa anys que fa tallers a instituts per explicar la seva història i intentar oferir alternatives a la violència de gènere i sexual que ella va patir i que intenta atallar entre les adolescents. Parlem amb ella del que troba als centres de secundària, i de com la pornografia i la violència s'esmunyen en la vida de milers de noies i nois.

Marina Marroqui va ser maltractada per la seva parella dels 15 als 19 anys. A quatre anys de pallisses, humiliacions, amenaces i abusos en van seguir set més de silenci. Ara, aquesta educadora social relata la seva història a instituts i escoles, on imparteix tallers sobre violència de gènere i sexual per evitar que altres adolescents visquin el mateix calvari. "Quan explico la meua història, veig com les cares comencen a empal·lidir perquè hi ha molt poques dones que expliquem com va ser aquest infern", assegura. El seu mantra: educar en la igualtat. "Mai aconseguirem la igualtat real si eduquem a nois i noies de manera diferent. És absurd. Necessitem educar-los igual perquè siguin persones iguals", sentència.

Què et trobes quan arribes a un institut i imparteixes un dels teus tallers?

La realitat és aclaparadora. **L'augment de les violències sexuals que m'he trobat en els últims anys en adolescents és absurda. Sobretot, la falta de detecció de les coaccions sexuals, dels abusos, fins i tot de violacions explícites.** Hi ha una falta de coneixement brutal i no són capaços d'identificar aquests abusos. Una de les preguntes que més m'han fet és: "Com et pot violar si és el teu nòvio?" És cert que hi ha molta més visibilitat a partir de les campanyes del Me too i del Hermana, yo sí te creo. El cas de la manada va ser un abans i un després. Però pel fet de no haver-lo enllaçat amb una educació afectiu-sexual real, adaptada a les necessitats de l'adolescència, el missatge que ha calat no és tant de "només sí que és sí", que és el que preteníem, sinó que "només és violació si cinc païos et fiquen en un portal". Imagina't, si aquesta és l'etiqueta de violació o abús, tot el que no identifiquen com a tal i que sofreixen diàriament des d'edats molt primerenques. Fins i tot als programes de primària em trobo nenes que ja reben contingut inapropiat a través de xarxes. Els envien fotos d'una brutalitat total. Als 12 o 13 anys, elles ja estan acostumades a rebre-les. I no ho identifiquen com cap mena d'abús. No avisen ningú.

Una de les grans preocupacions actuals és el consum primerenc de pornografia. Segons un informe recent de Save the Children, set de cada deu adolescents veuen aquests continguts. Quins riscos comporta això en les seves relacions? Pot disparar la violència contra les dones?

Em trobo un consum de pornografia totalment generalitzat en els nois a partir dels

12 anys. Als 10 anys tenen un consum bastant habitual i als 12 anys és diari. **Quin és el problema? Que ells estan fent el que els toca en aquesta etapa, però ni el sistema educatiu ni les famílies ens hem posat al dia amb les eines d'educació afectiu-sexual adaptades a aquest temps.** Ells construeixen el seu desig sexual a través d'una violència extrema. Veuen violacions sistematitzades, en grup, agressions sexuals... I em trobo diversos perills. El primer, un augment dels problemes de disfunció erèctil en joves, quan no hi ha cap problema físic. Molts xavals em diuen: "Et prometo que no sóc un violador ni un maltractador, jo sóc bona persona, però si no l'agafo del coll o no la poso de quatre grapes i li tiro del pèl, no tinc una erecció". El problema és que l'educació afectiu-sexual té un procés que, fins a aquesta generació, s'havia fet de manera lineal: als nou anys t'agradava un noi, li somreies, li donaves la mà; als 12 li feies un petó, als 14, un morreig, i als 16 et ficaves al llit amb ell. Ara, abans de donar per primera vegada la mà a algú, ja han vist mil violacions. Un altre dels perills: que elles també consumeixen aquesta pornografia per veure quin és el seu paper i normalitzen el sexe basat en la violència. Això suposa la impossibilitat per part de les víctimes d'identificar aquesta violència. I hi ha un altre problema del qual tampoc es parla: l'augment alarmant de l'abús sexual entre menors. Com als deu anys veuen pornografia, comencen a voler portar a la realitat el que veuen a les pel·lícules. I normalitzen i construeixen el joc abusant sexualment d'una menor, amb les seqüeles que això comporta. L'abús sexual en la infància és un forat negre que seguim sense veure.

D'una banda, hi ha la pornografia. I a l'altra cara de la moneda hi ha l'amor romàntic. Quins riscos comporta i com es pot 'desconstruir'?

La pornografia genera agressors i l'amor romàntic genera víctimes. És així de cruel. Jo tenia 15 anys i el meu maltractador en tenia 20.

I em continuo trobant que mola que et recullin amb cotxe de l'institut. Jo creia que era normal que un noi de 20 anys es fixés en mi.

Però quan mires enrere et preguntes per què un tio de 20 voldria estar amb una nena de 15? No pot entrar a discoteques, no pot viatjar, no treballa... Doncs perquè l'única versió que té aquesta nena sobre l'amor són les pel·lícules i les cançons que ha escoltat. És molt fàcil construir un amor romàntic, que és un maltractament

Marina Marroqui

velat perquè ens ensenya a voler sobre la base del sofriment. I es desconstrueix, primer, ridiculitzant-ho. I, després, desmun- tant els falsos mites. Per exemple, a les dones se'ns ensenya sempre a perdonar, però no ens ensenyen que hi ha un límit, que hi ha coses que no es poden perdonar mai. És molt difícil bandejar aquest "encara que sofreixis, encara que dolgui, seràs feliç", que és com acaben totes les pel·lícules: la dona pateix i pateix, i en l'últim minut et diuen que serà feliç. Donar aquesta volta és molt important i és també una responsabilitat cultural. Sempre parlem d'escola i família, però té molt més poder educatiu i influència directa el cantant, l'actor, el you- tuber o l'influencer de torn. Quan poso música en els meus tallers per veure tot això no fa falta que posi regueton: poso Marc Anthony, Vanessa Martín, Malú... Quantes cançons lliguen l'amor al patiment? Quan- tes cançons cantades per dones tenen un tema diferent de l'amor? Les dones no llegim, no viatgem, no fem res més que enamorar-nos? I en moltes ocasions són escrites i cantades per dones. La societat canviarà quan la cultura canviï.

Fins a quin punt les xarxes socials multipliquen els efectes de la vio- lència masclista?

Més del 80% de les noies amb les quals treballa reben cinc o sis 'fo- topollas' setmanals a partir dels 12 anys. I missatges de depredadors pe- derastes que amb les xarxes han tro- bat una empara absoluta. És un focus brutal. **L'adolescent segueix utilit- zant les xarxes, però ni el sistema policial ni el sistema judicial s'estan adaptant.** Hi ha algú que sí que ha fet un pas al front: l'Agència de Protecció de Dades, que ha obert un canal per denunciar quan es pugen continguts inapropiats sense permís. I això és important. És una cosa pionera que pot ajudar a moltíssimes dones. Hem viscut sui- cidis per aquest tipus d'informacions. El cyberbullying és un turment per a moltes adolescents.

S'incideix en la necessitat que hi hagi un control sobre les xarxes socials i l'ús d'Internet dels menors, però què més es pot fer per evitar consums inadequats?

Voler portar a l'adolescència al segle XX és un error garrafal. No es pot aturar, però sí que es pot preparar. I aquest és el gran error. **No estem preparant, no tenim una assigna- tura que treballi els valors necessaris per erradicar no només la violència de gènere, sinó la violència sexual, l'assetjament escolar, la violència intrafamiliar, l'abús infantil...** Necessitem una assignatura, des de la infància a la universitat, que pugui abordar aquests temes. Pel que fa a les famílies, som una generació frontissa. A casa nostra, aquests temes eren tabú i els nostres pares van fer un esforç per do- nar-nos un preservatiu. Però, des d'aleshores, tot ha anat massa ràpid. Aquesta és la primera generació en la qual,

majoritàriament, són els fills i filles els que ensenyen les tecno- logies als seus pares. I això desorienta moltíssim. Necessitem formació per a les famílies, que tinguin pautes i eines per po- der comunicar-se en temes delicats i necessaris. I, sobretot, ens cal aquesta complicitat i confiança que permeti que no es produeixin les xifres que la Macroequesta de Violència contra la Dona va donar fa un mes: que una de cada quatre dones que pateix violència sexual no l'hi explica a ningú. I gairebé la meitat de les que pateixen assetjament, tampoc. Viure amb violacions al teu cervell, que l'he viscut, i haver de sortir i somriure a tothom perquè ningú es pot assabentar de l'infern que estàs patint és una cosa que no ens podem permetre com a societat. Necessitem l'educació per a això.

I formació per a docents?

Aquest país lluitarà contra aquestes vio- lències masclistes quan els docents sur- tin de la universitat amb una preparació mínima en violència de gènere. Quant de temps porten els equips psicopedagògics en els centres? No obstant això, no es preveu que hi hagi un gabinet d'educadors socials treballant la problemàtica de la violència. I quan mires les xifres, són centenars de noies les que la pateixen en cada institut. No es- tem parlant d'un cas puntual. I no hi ha insti- tut lliure d'aquesta problemàtica. Es va cre- ar la figura del 'coordinador d'igualtat'. I, en el millor dels casos, em trobo a docents feministes que aprofiten aquests espais per fer activitats i campanyes de sensibilització puntual. I, en molts casos, professors que ho fan perquè alliberen dues o tres hores de docència. Ja no sense cap formació, sinó sense gens d'interès. No pot ser que això recaigui en la voluntat individual i en una formació externa sufragada per les mateixes docents. Perquè si caus en un institut amb tres o quatre professors que

es coordinen i fan coses increïbles, tens una sort fantàstica. Però, i si no? En l'adolescència, la violència de gènere i sexu- al cal treballar-la de manera coordinada. Per això requereix projectes i protocols molt diferents dels que s'han fet fins ara, en els quals l'escola, la família i el grup d'amigues treballin coordinats per poder treure la víctima.

I aquests protocols han de venir des de les institucions pú- bliques, és clar.

Sí. Els instituts no poden contractar a tres persones en un ga- binet de prevenció de violències a les aules. Són les instituci- ons les que han de fer aquest pas perquè s'obligui i s'instauri dins el centre. El que em trobo també és que la família i les amigues són les primeres a identificar els casos de violència. I a on van? Quin organisme pot escoltar-los i donar-los pautes? Això ho podria fer un equip professional dins de les aules. Tot pot partir d'aquí perquè sigui un nexa entre institucions, asso- ciacions, policia... Perquè el bo de l'institut és que és un oasi. I la detecció precoç passa pels instituts. Això és prioritari.

Aquest "oasi" va desaparèixer durant uns mesos la passa-

da primavera, quan les classes es van suspendre arran de la COVID-19. Com ha afectat la pandèmia a les víctimes de violència masclista?

Pel que fa a violència de gènere es refereix, la COVID-19 té la cara i la creu. Per exemple, en l'adolescència pot haver aportat alguna cosa positiva perquè la víctima no sol conviure amb el maltractador, no té accés a ell excepte per xarxes i és més difícil caure. A més, augmenta molt el contacte de la víctima amb la família, de manera que és una etapa molt important perquè ella sigui conscient de la situació i trenqui aquesta relació. En l'adolescència, ben dirigida, pot ser molt positiva aquesta situació. La creu està en la quantitat de dones que han tancat la porta de casa i s'han quedat tancades amb el seu maltractador dins. I això és l'infern.

Com de necessària és l'educació afectivosexual per prevenir i aturar la violència de gènere?

És urgent. El feminisme ha lluitat per la llibertat i el desig sexual de les dones, i el que està aconseguint la pornografia és tot el contrari: que des de les primeres relacions sexuals estigui aquí aquesta coacció, aquesta urgència del "cal fer-ho" o aquesta falsa llibertat d'"amb quants més nois me'n vagi al llit, més empoderada estic". Em segueixo trobant noies que no saben masturbar-se, però sí fer fel·lacions com a la millor pel·lícula porno. L'adolescència està en una situació molt preocupant i de molt desavantatge. Primer, per les eines i l'accés que tenen, al costat de la manca de formació per gestionar això. I després, com la societat està culpabilitzant-la de tots els mals. Ells no tenen la culpa del que fan, perquè en altres generacions hi havia el mateix desig sexual, però veien la portada d'Interviú quan es despistava el quiosquer i ja està, no tenien més accés. Ara el tenen, però s'ha avançat la informació a com usar-la. El teu fill veu Fast&Furious i tu li expliques dues-centes vegades que així no es condueix a la carretera, però veu pornografia i ningú li diu que això és ficció. Els estem culpant directament i això és injust.

La violència física és el que fa saltar l'alarma en molts casos de violència de gènere, però què passa amb la psicològica? Són conscients les adolescents d'aquesta violència?

Jo ho poso sobre la taula i, a més, donant-li el valor que mereix. A mi m'han donat moltes pallisses i, l'endemà, ja no em fan mal. El que fa que una víctima desenvolupi seqüeles greus i arrossegament tant sofriment és, sobretot, la violència psicològica i sexual. I això és al que menys pes donem. La víctima ni tan sols sol ser conscient de la violència sexual fins molts anys després. Una noia ho va explicar molt bé després d'un taller. Em va dir: "És que no em viola, és que m'autoviola". Perquè, a la fi, en aquestes relacions, el sexe es converteix en l'única estratègia que tens per tenir a la teva parella tranquil·la, per tenir la festa en pau. Perquè si li dius

"no" poden passar dues coses: que ho faci igual fent-te mal o que es vagi dient que ets una frígida, que se'n va de putes i que no vals per a res. Llavors, a la fi crees estratègies per sobreviure dins d'aquesta relació i t'adones que el millor que pots fer és quedar-te quieta i que passi aviat. Moltes noies a partir dels 13 anys em diuen: "Marina, no siguis exagerada. Si ell està tot motivat i té ganes, a mi què em costa? Doncs em quedo quieta i ja està".

Quina és la reacció dels nois en escoltar la teva història?

La resposta dels nois és del que més orgullosa em sento. Perquè és un taller de tres hores sobre violència de gènere. Amb la qual cosa, el punt de partida és: "Una altra vegada vénen aquí a parlar-nos i a tractar-nos com violadors". A més, aquest missatge de Vox ha calat de manera molt perillosa; en l'últim any he notat moltíssim l'agressivitat inicial en aquest posicionament amb les frases i els falsos mites barats que utilitza Vox. I quan el taller va avançant, intento fer-los veure com el masclisme ens educa nois i a noies. Primer, ells comencen a ser conscients el preu que paguen pel masclisme: que han de ser forts, valents, protegir, no poden emocionar-se... Però el canvi més important es produeix quan són conscients del preu que nosaltres paguem: quan una amiga seva explica

que arriba a casa amb la clau posada a l'inrevés per si l'ataquen, quan una altra diu que sempre va per la vora de la vorera perquè no la fiquin en un portal, i quan una altra recorda com va quedar amb un noi que semblava super maco i va abusar d'ella. Quan en cada taller surten deu o quinze casos així, el canvi en ells és brutal. Jo els dic que, estant en silenci, també són còmplices: veient com

un col·lega diu "puta" a la seva nòvia, no sortint d'un grup de WhatsApp en el qual es penegen barbaritats... I, de sobte, són ells els que fan un pas cap endavant i diuen: "No em convertiré en el llop per al qual m'estan educant".

Quines seqüeles té la violència de gènere en una adolescent, en una nena que està en ple procés de maduració i creixement?

El preu que pagues per patir violència de gènere en l'adolescència l'arrossegues tota la teva vida perquè en l'adolescència construeixes la teva autoestima, la teva personalitat, la teva manera de relacionar-te amb altres persones, de relacionar-te en parella... I tot això ho construeixes sobre el maltractament. Jo recordo sortir amb 19 anys i ser un paper en blanc. No era absolutament ningú, no tenia amics, no sabia qui era, no sabia com podia haver aguantat tant. Tot el que se suposa que era amor era mentida. Durant molts anys, el que desitjava era morir-me. Les meves amigues van tornar a aparèixer, però jo era una noia de 19 anys a la qual perseguïen per matar i a elles els preocupava que la samarreta no els conjuntés amb la faldilla. En aquests moments, et sents molt desubicada en el món. I si no

es construeix bé l'autoestima a partir d'aquí i no es treballa amb la víctima a escala psicosocial, pot comportar molts trastorns: de personalitat, amb les drogues, d'abocar-te a la prostitució... Estem parlant de problemes molt greus. Hi ha una part positiva, que és que els agressors solen ser també joves, exerceixen més violència i això pot fer que la víctima surti, però si no es treballa bé i es recupera a les víctimes de manera real i eficaç, els estem abocant a molts problemes.

Educar contra la violència de gènere és educar des d'una perspectiva feminista. En els centres educatius veiem que encara són els nens els que majoritàriament ocupen l'espai al pati. Què pot fer l'escola per erradicar aquestes desigualtats?

El pati de l'escola és la representació més clara del lloc que ocupem les dones en la societat. El 80% està ocupat per les pistes de bàsquet i futbol, que en la immensa majoria utilitzen els nois. I les noies, mentrestant, anem buscant els buits sense molestar. Alguns centres ho estan canviant ja, molt pocs. Són programes pilots en què no hi ha camps de futbol ni de bàsquet, sinó que aquest espai s'utilitza per a jocs col·laboratius. Cal reestructurar l'escola sobre aquesta perspectiva feminista i d'igualtat, i no parlem només que hi hagi una assignatura, sinó de moltes altres coses, com modificar aquests espais i aquests jocs, o trencar els estereotips sobre els esports. Perquè el pitjor de l'estereotip és que t'impedeix ser tu mateixa. El perillós d'educar amb estereotips és que estàs negant habilitats als teus fills, els estàs traient oportunitats, els limites la seva personalitat. I això em sembla molt cruel.

Quin paper té l'escola en aquesta ruptura d'estereotips? Què passa amb el 'pin parental' que defensa Vox?

L'escola és un sistema educatiu, però, sobretot, és un sistema protector. Està concebuda també per protegir els nostres menors. Jo he estat molt perseguida i he rebut amenaces de mort pel 'pin parental'. Hi ha qui creu que té la llibertat de fer als seus fills masclistes i homòfobs, però no és així, no la té. I al sistema educatiu li toca fer un pas al davant. Perquè igual que tenim totalment normalitzat que una escola pot avisar a serveis socials i a les famílies quan un nen ve sense dinar repetidament, ha d'haver-hi identificadors si un nen discrimina. És molt important que les escoles tinguin legalment el poder de protegir l'alumnat en aquestes circumstàncies. L'odi és molt fàcil de contagiar a través de frases barates. Vivim en una societat que no ens ensenya a pensar i això és carn de canó per a partits com Vox. El perill està en com està calant el seu missatge, de manera molt perillosa, en l'adolescència. Encara que també és veritat que quan propícies amb els xavals una reflexió crítica, es desmunta per si sol.

Entrevista cedida per El diari de l'educació, novembre 2020

Una persona estranya

Sóc un insignificant estrany perdut,
em sento diminut en aquests món desconegut.
Els meus sentiments els guardo com un tresor
i afortunat serà a qui li deixi el meu cor.

El meu cor és fred ja que em costa confiar amb la gent,
ningú entén la meva ment,
i per això sóc la persona més única
que mai ningú heu vist en aquesta vida.

Vull una persona que m'entengui
i que em complementi,
que sigui diferent als altres
i els meus sentiments sigui l'únic que els compregui.

No us vull explicar més els meus pensaments,
ja que no seria gaire intel·ligent per part de la meva ment,
només vull que vosaltres també sigueu diferents,
i trobeu algú que pugueu ser sincers parlant dels vostres sentiments.

Estefania Chicangana. 3r ESO A

La primavera

Quan el dia és va allargant,
és la primera senyal,
que la primavera ja va arribant,
fins i tot ho nota l'animal.

Feliç, nerviós i emocionat,
juga, salta, brinca i balla,
mirant el cel ennuolat,
mentre menja un bri de palla.

L'ocre de l'hivern queda enrere
l'herbatge es tenyeix de verd,
com cada nova primavera,
al mateix temps que marxa el fred.

Marc Moret. 3r ESO B

Redaccions 1º ESO

Casa meva està localitzada al Ripollès, concretament a Molló. És un pis no gaire gran, amb sis habitacions totes una mica petites (menys la sala d'estar): un lavabo, tres habitacions per dormir i una d'elles de matrimoni, una cuina i una sala d'estar.

A la meua habitació hi tinc una llitera que, en lloc d'haver-hi un llit a baix, hi ha una taula d'escriptori, i el mateix passa a l'habitació de la meua germana. En canvi a la dels meus pares hi ha un llit de matrimoni amb una tauleta de nit a l'esquerra. A la sala d'estar hi ha una

televisió bastant grossa i un sofà negre, a part de que també hi ha la taula a on fem els àpats cada dia. A al lavabo hi ha una pica, una banyera i un vàter, i la cuina és un espai petit però que té els estris necessaris.

Al ser un pis crec que hi ha dues coses que la fan especial: la primera és que té un jardí no molt gran però hi ha gallines i són molt bufones i la segona que té un balcó, és petit i bell però a l'estiu hi sortim a sopar, i s'hi està molt bé!!

Jan Pastoret. 1r ESO A

Tot sabates

Tothom sap que el somni de qualsevol sabata és donar la Volta al món, caminar és la seva passió i poder estar en els racons més ocults, les selves més extravagants, en els deserts més excèntrics inclús en les aigües més profundes... bffff seria la major satisfacció possible per una sabata.

Ens trobem en una sabateria, calçats Juanfra, i epicentre de les sabates aventureres de Madrid, allà hi han sabates de tot tipus.

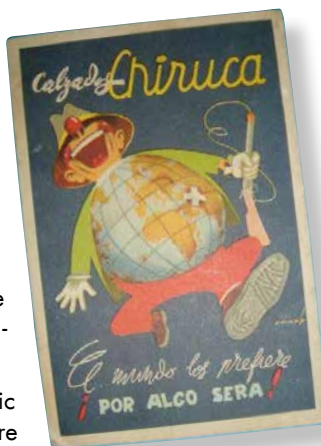
És on es troba la nostra protagonista, una xiruca un xic feta pols, se les va provar un dia un home que feia quatre talles de peu més grans i sense voler les va trencar.

Les van deixar sota una estanteria i allà es van quedar.

Ja va ser mala sort que va anar a petar just sota les sabates de competició que gràcies als anuncis del Decathlon s'havien acabat creient que eren les millors sabates i portaven un ego que les aguantava el que pugui.

Les burles cap a la xiruca van durar anys i la seva frustració cada cop més intensa, des de llavors sota veia com tothom que entrava se portava un parell de sabates i a ella ni se la provaven.

Al final va assumir que mai seria escollida fins que un dia...

Va aparèixer per la porta el gran Tom Fashendel el gran aventurer i volia triar-se unes sabates noves, tenia les seves molt gastades de tant viatjar...

El succés que va passar a continuació va ser com obra del destí sabeu el que us vull dir? va ser com fet expressament, el cas és que mentre en Tom parlava amb el seu productor per el mòbil se li va escapar de les mans i va

acabar just als peus de l'estanteria, exactament davant de les xiruques.

Quan les va veure hi va haver una espècie de connexió, una connexió especial, en Tom no se'n va poder estar i se les va endur a l'instant.

Actualment les xiruques han estat a tots els continents i des que va sortir d'aquella botiga ha estat a uns 250 països diferents.

Aquelles xiruques sota l'estanteria que no servien de res, foren les sabates que més viatjaren en la història de les sabates...

Júlia Bosch. 1r ESO B

Microrrelatos 3º ESO

El cuerpo me pesaba tanto...

Marilyn Santiago. 3º ESO A

Una mañana, antes de ir al instituto, me sentía un poco rara, no tenía ganas de hacer nada, sentía que el cuerpo me pesaba mucho y no me dejaba caminar, de lo tanto que pesaba.

Cuando llegaron mis compañeras, no se dieron cuenta de lo que me pasaba, y yo todavía sentía un peso más fuerte que el anterior.

Después del instituto, mi madre notó que algo me sucedía y me llevó al médico. Allí me revisaron y vieron que estaba sana, no tenía nada grave.

Después de un rato, mi madre me llevó a casa, cuando llegué, seguía pasando lo mismo, en ese instante, ella se dio cuenta de que no estaba enferma; lo que realmente me invadía era un sentimiento de tristeza.

Pinchazos en el pecho

Era un día de invierno, yo estaba observando las vistas que tenía en frente de mi casa: unas bellas montañas nevadas. Estaba reflexionando sobre la vida, qué pasará de aquí a unos cuantos años... (en realidad, tengo miedo de lo que pueda suceder en un futuro)

De repente, empecé a sentirme extraño, tenía un poco de dolor de cabeza y sentía algo en el pecho, eran como pinchazos que cada minuto se hacían más fuertes dentro de mi, pero no eran de dolor, me asusté, porque, pasados unos minutos, me dio mucha calor, pero era ilógico, ya que estábamos en pleno invierno.

Las horas pasaban, pero yo no seguía siendo el mismo, cada vez el dolor se hacía más intenso y se me hizo un nudo en la garganta, así que decidí entrar en casa, me tomé una pastilla para el dolor de cabeza y me dirigí a mi habitación para descansar un poco. Pero allí, sentado en mi cama vi su bufanda, me entró angustia, tristeza... y el nudo cada vez era más intenso.

La tenía en mis manos, su olor era el mismo de siempre, no cambiaba, era como si todavía estuviera a mi lado, acompañándome en esta habitación vacía, desde hace tiempo sentía una fuerte soledad, pero en ese momento, ese hueco que tenía adentro, se había llenado con esa simple bufanda, me sentí más acompañado que nunca con su magnífica olor.

La ausencia de mi madre ha podido con todo, y desde entonces una fuerte tristeza se apodera de mí, me pasa diariamente.

La emoción de Nochebuena

Era un 24 de diciembre, igual que todos los anteriores, mi madre trabajaba, mientras, mi padre y mi hermano viajan por trabajo, yo, como siempre, sola en mi casa. Es triste, pero ya me acostumbré.

Estaba preparando la cena cuando sucedió, fue como una explosión, me asusté de tal manera que me quedé en shock durante un buen tiempo. Luego empecé a pensar en la situación, era una niña pequeña, sola y que acababa de escuchar un fuerte ruido fuera de su casa. Corrí a mi habitación y busqué el arma.

Me escondí en un armario y esperé, de repente escuché la puerta. Se escuchaban muchos pasos, por lo menos debían ser tres personas. Todos mis músculos se tensaron, estaba muy nerviosa en el momento que lo escuché gritar...

-¡Clara! ¿Dónde estás?- gritó mi padre.

Nunca nada en mi vida me dio tanta felicidad. Salí corriendo de mi habitación para encontrarme con mi padre y toda mi familia, de la emoción todo se volvió borroso.

Todo había pasado, el ruido ya no estaba, el peligro había cesado, había sido todo producto de mi imaginación. Desperté en la cama del hospital con mi familia durmiendo, a mi lado, vigilando que no me escapara ni dijera nada de lo ocurrido.

Vanessa y Estefanía. 3º ESO A

Lara Woodward. 3º ESO A

Microrrelatos 3º ESO

Un extraño dolor de huesos

Una tarde de verano, tumbado en el suelo, pude visualizar líneas blancas como la nieve, dibujadas sobre en el asfalto.,

El cielo estaba azul y había un sol espléndido, pero sentía un molesto dolor en los huesos, ¿sabéis que descubrí? que esa misma tarde fallecí atropellado por un camión., pronto pude entender el dolor en los huesos...

Joan Gallarza y Jordi Fornos. 3º ESO B

La Muerte

Yo estaba tan tranquilo, leyendo el periodico en el sillón, cuando, de repente, llamaron a la puerta. Pregunté quién era, no me contestó nadie, me acerqué, miré por la mirilla y no vi nada.

Cuando abrí la puerta, me cogió de la mano, yo me resistía, pero cada vez me cogía más fuerte, me agarré al marco de la puerta para que no se me llevaran. No podía ver quién era, llevaba un pasamontañas o una capucha negra. Me dio un golpe con algo y me desmayé.

Cuando desperté, pude ver con más claridad quién se me estaba llevando, era la Muerte.

Carlota Felipe. 3º ESO A

Lágrimas...

Coral i Jana. 3º ESO B

Las lágrimas caían por sus mejillas, asemejando las celestiales caídas de agua que resbalaban por su piel irritada, después de tantas horas limpiando sus córneas con la sustancia salada, fabricada por su propio organismo.

Su cuerpo no había cambiado de posición en mucho tiempo, casi como recordando los nueve meses que pasó desarrollándose en aquel entorno cálido, pero a la vez oscuro, con las rodillas pegadas a su dolorido pecho después de escuchar las palabras de ella, las cuales le habían dolido más que cualquier herida física.

Su corazón agonizaba de dolor, y a pesar de estar roto en mil pedazos, en cada uno de esos fragmentos seguía queriéndola. Lo había dejado hacía unos días, y aún no lo había asimilado del todo. Tenían tantas cosas planeadas... hasta quería pedirle matrimonio. Estaba profundamente enamorado de ella. Todo se había estropeado. ..

Finalmente, fue capturado por el sueño, pensando en que mañana podría despedirse de ella en su entierro.

Felices sueños

Yassine. 3º ESO B

Sentía que no podía evitarlo, que la quería mucho y no quería perderla. Cuando la ví en el hospital, tan triste y destrozada por ese maldito cáncer que le afectaba en el cerebro, sólo tenía ganas de dejar de vivir. Al cabo de una hora me comunicaron que falleció.

Todo fue un sueño...

Microrrelatos 3º ESO

Entre el misterio y la vida

5 de febrero del 1920

Era una noche lluviosa y fría, granizaba y hacía un viento furioso. Éramos un grupo de siete amigos: 4 chicos y 3 chicas, todos vivíamos en el mismo pueblo. A las afueras del municipio, había una vieja mansión que despertaba muchos rumores, y el Ayuntamiento planeaba derribarla.

Nosotros, tan necios que fuimos, queríamos investigar qué pasaba en ese lugar. Fuimos, y cuando llegamos, nos dimos cuenta de muchos más detalles que tenía ese edificio. Caminamos hacia la puerta y nos dimos cuenta de que la puerta era de madera de roble, pero después cambió a una hecha de huesos humanos. Entramos, se cerró de repente la puerta y apareció una de las personas que desaparecieron hace un par de meses. Nos dio un buen susto y más tarde la calamidad empezó.

Unos cuerpos salieron del suelo y, con ellos, unos monstruos aparecieron. No los pude ver muy bien por la oscuridad del ambiente, solo sé que eran como sombras.

Nos separamos y huimos por toda la propiedad, pero ellos nos perseguían para hacernos lo mismo que con los otros. Encontramos y rompimos la puerta con todas nuestras fuerzas, abriéndola, y saliendo de ese espantoso lugar.

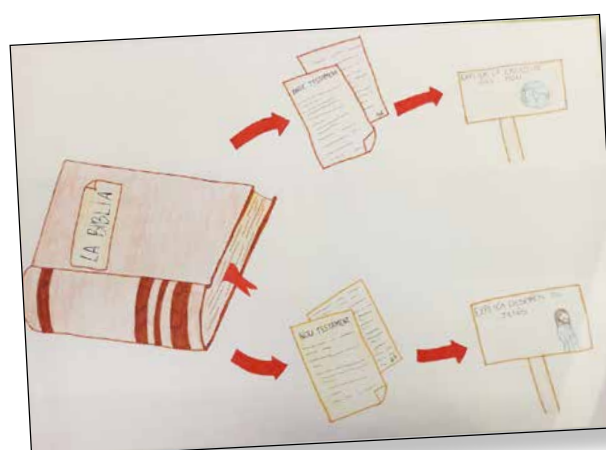
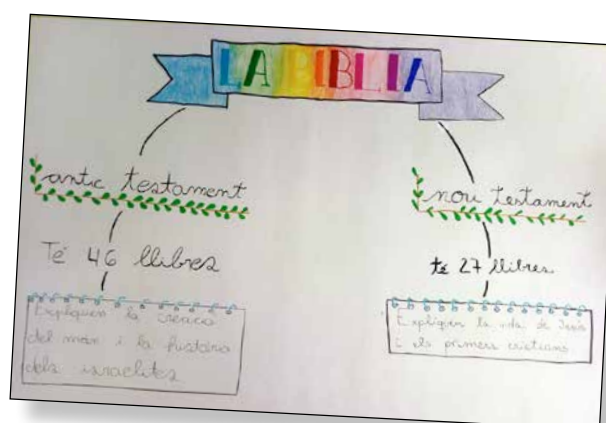
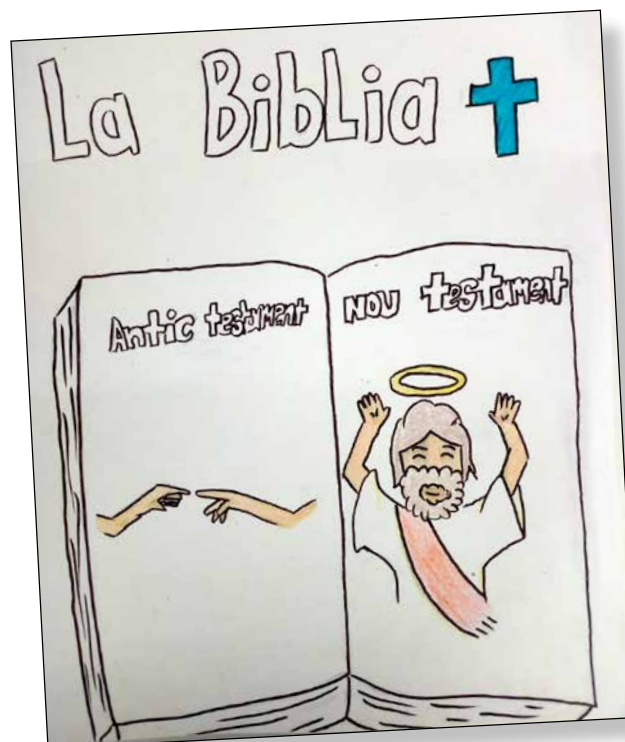
Cuando salimos, se vio el amanecer al horizonte y, como arte de magia, mis amigos y yo regresamos a la mansión y nos dimos cuenta de que no podíamos sobrevivir en aquel lugar.

Nos hemos quedado aquí atrapados, para toda la eternidad.

Y con eso me pregunto...¿valió la pena arriesgar la vida por descubrir un misterio sin salida, sin solución?

Sergio Arcentales. 3º ESO A

La Biblia

Polígon industrial El Mariner, 5
17864 SANT PAU DE SEGÚRIES
Tel. **972 747 026**
Mòb. **608 047 665 (Quico)**
616 334 976 (Josep)
E-mail: distribucions@jefroil.es

Pl. del Carme nº 11
Camprodon
Tel. 972 740 295
Mòb. 626 492 328

R e s t a u r a n t

El pont 9

Camí Cerdanya, 1
17867 Camprodon
Tel. 972 74 05 21
info@restaurantelpont9.com
www.restaurantelpont9.com

Perruqueria UNISEX

Hores convingudes

C. Josep Morer, 11 - Tel. 972 74 06 75 - Mòbil 620 795 836
17867 CAMPRODON (Girona)

HOTEL *** LA COMA

Prat de la Coma, s/n www.hotellacom.com
Setcases info@hotellacom.com
972 13 60 74

Carrer Sant Antoni, 13

www.bastimentsaventura.com

activitats@bastimentsaventura.com

[bastimentsaventura](https://www.facebook.com/bastimentsaventura)

629031582 / 972740871

Llenyes Joan Marcé

Tels. 972 74 73 24
606 62 24 78

Ctra. Camprodon · Pol. El Mariner - Fase 4 nº 2
17864 · SANT PAU DE SEGÚRIES

El Nord

C/ Gns Vila i Riera 1
Camprodon 17867

97 2112266

Hostal - Restaurant

La Cabanya

C/ del Rec, s/n - 17869 Setcases

Telèfon 972 136065

lacabanya@lacabanya.es

www.lacabanya.es

Llegeix codi QR per
Informació del hostal

Llegeix codi QR per
Informació del restaurant

Cala Clemència

C/ València, 5

CAMPRODON

Tel. 972740105

Hotel Restaurant Fonda Rigà

Piscina exterior climatitzada

Final carretera de Tregurà, s/n. - Tregurà
Tel. 972 136 000 - Mòbil 660 466 802

info@fondariga.com - www.fondariga.com

Tot Shirts

ESTAMPACIÓ TÈXTIL DIGITAL

JORDI BOSCH I CAPDEVILA
TELF: 676717740

SAMARRETES, DESSUADORES, POLOS, GORRES, TASSES,
GERRES, POSAVASOS, ALFOMBRETES DE RATOLI,...
DES D'UNA UNITAT I EN TOT COLOR.

TOT SHIRTS
CTRA. D'OLOI, 19
17850 BESALÚ

MAIL: totshirts@paura.cat
WEB: <http://totshirts.paura.cat>

CAN JORDI
VINS I QUEVIURES
BAR RESTAURANT

CUINA
TRADICIONAL
ESPECIALITAT
EN CARN DE POLTRE
ESPINAVELL

972 741 370
666 577 447
canjordirestaurant@gmail.com
segueix-nos a
canjordirestaurant.com

BAR - CAFETERIA

TAPES
ENTREPANS
AMANIDES
TORRADES
PLATS
COMBINATS

Passeig de la Muralla, 8
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 08 56

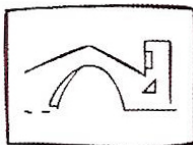
Casanova Hnos. sa.
embotits, pernils i conserves càrniques

Carretera de Molló, 6 17867 - **CAMPRODON**
Tel +34 972 740050 fax +34 972 74 10 51
E-mail info@casanovahermanos.com
Web www.casanovahermanos.com

CARNISSERIA I XARCUTERIA
CASA FUNDADA A L'ANY 1933
EMBOTIT D'ELABORACIÓ PRÒPIA
C/ Setcases, 20 · 17869 VILALLONGA DE TER
Tel. 972 740 227 · Fax 972 741 342
www.canblanch.com · canblanch@wanadoo.es

HOTEL · RESTAURANT

Sant Roc

Telèfon 972 740 119
Fax 972 740 479
www.hotelsantroc.info
info@hotelsantroc.info

Pl Carme, 4 - 17867 Camprodon

Embotits i patés
Embutidos y patés

COSTABONA

Ctra. de França, s/n - 17868 MOLLÓ
Tel. 972 74 03 84 - Fax 972 74 05 88
costabona@costabona.com
www.costabona.com

INSTAL·LACIONS
GUTIÉRREZ

AIGUA - GAS - CALEFACCIÓ
BIOMASSA
PREVENCIÓ LEGIONEL·LOSI

SERGI GUTIÉRREZ I CURRIUS
INFO@INSTALGUTIERREZ.CAT

C/ VALÈNCIA 53
17867 CAMPRODON
972740437
654258615

forn Sant Roc
Pâtisserie Sala-Puli®
Camprodon

Isaac Albéniz, 4-6 - Ap. Correos 45 - 972 130 537

CONSTRUCCIONS
J. Geli, S.L.

C/ Mn. Jacint Verdaguer, 12
Tels. 972 74 70 33 - 629 36 56 38 - 629 58 39 20
17864 **SANT PAU DE SEGÚRIES** (Girona)
e-mail: cjgeli@infoservei.es

PERRUQUERIA UNISEX
C/ VALENCIA Nº 16
17867 - CAMPRODON
Tel: 972.741.340

REFUGI
ELS ESTUDIS
ESPINAVELL

carrer d'Ençà, 5
17868 Espinavell, Molló
Vall de Camprodon
Informació i reserves
666 577 447

refugielsestudis@gmail.com
segueix-nos a

Le Collège Goh Lanno (Pluvigner)

Aquest curs a causa de la pandèmia de la COVID19 no hem pogut viatjar a França. Durant els últims cinc anys els alumnes de 3r d'ESO feien un intercanvi amb el collège Goh Lanno de Pluvigner de la Bretanya. Per tant hem hagut de buscar una altra manera de continuar treballant perquè els nostres alumnes puguin conèixer joves d'un altre país i puguin millorar la llengua francesa.

Aquest trimestre han preparat uns vídeos de presentació on expliquen els seus gustos, primer a nivell escrit i després s'han enregistrat en una entrevista. Aquí us presento les preguntes que els hem fet i una petita mostra de les seves respostes:

MES GOÛTS ET PRÉFÉRENCES DANS LA VIE

QUESTIONS

- 1 Dans quel pays tu aimerais voyager et pourquoi?
- 2 Quels types de films tu aimes? Cite le titre de deux films comme exemple.
- 3 Comment tu aimes fêter ton anniversaire et avec qui?
- 4 Quelles professions tu aimerais faire plus tard et pourquoi?
- 5 Quelle type ou style de musique tu aimes écouter? Dis le nom des groupes de musique que tu écoutes en ce moment. Tu es allé à un concert?
- 6 Qu'est-ce que tu préfères comme vacances la mer ou la montagne? Quels sont tes souvenirs de vacances?
- 7 Quels sont tes plats préférés? minimum trois.
- 8 Tu sais cuisiner quelque plat? lequel?
- 9 Tu aimes les animaux de compagnie? tu en as? lesquels? si tu n'en as pas tu aimerais en avoir?
- 10 Quel est ton héros de fiction préféré? pourquoi? quels sont ses pouvoirs?

MES GOÛTS

Coral Vilarrodà Colom

Bonjour, je m'appelle Coral, j'ai 15 ans et mon anniversaire est le 18 janvier. J'habite à Molló, un petit village, avec mes parents, alors je suis fille unique. J'aime faire beaucoup de choses pendant mon temps libre faire de l'équitation, rencontrer les amis,

- 1 J'aimerais voyager dans de nombreux pays parce que j'aime connaître des villes nouvelles. Certains de ces pays sont États-Unis, Angleterre, Canada...
- 2 J'aime tous les types de films. Mes films préférés est Spirit.
- 3 J'aime fêter mon anniversaire avec ma famille et mes amis.
- 4 Je ne sais pas quel métier je vais faire, mais j'aime le droit et l'économie.
- 5 J'écoute tous types de musique, mais j'aime beaucoup le trap anglais. Quelques chanteurs que j'écoute sont Pop Smoke, Drake, Travis Scott, Post Malone... Je ne suis allé à aucun concert.
- 6 J'aime les deux choses, parce que tu peux faire des activités très différentes à chaque site.
- 7 Je n'ai pas un plat préféré, mais je déteste beaucoup de plats.
- 8 Oui, j'aime cuisiner. Je cuisine beaucoup de plats comme les macaroni, la salade, la paella, les gâteaux gâteaux...
- 9 Oui, j'aime beaucoup les animaux de compagnie. J'ai beaucoup de chats. Et je veux un cheval mais je vais l'avoir dans la hippique.
- 10 Je n'ai pas un héros de fiction préféré, mais si je devais en dire un est superwoman.

MES PRÉFÉRENCES

Je m'appelle Jana, et j'ai 14 ans. J'habite avec mes parents et ma soeur a Beget. J'aime jouer à Genshin Impact et parler avec mes amis.

- 1 J'aimerais voyager au Canada, Japon et Australie, parce que j'apprends la langue et je peux la pratiquer.
- 2 J'aime tous les types de films. Love Actually et Kimi no na wa.
- 3 Je m'en fiche de la manière, mais le plus important est d'être avec mes proches.
- 4 J'aimerais faire biomédecine, parce qu'elle est très intéressante et c'est le futur de la médecine.
- 5 J'aimerais tous les types de musique. J'écoute Joji, Arctic Monkeys, Oliver Tree, Girl in Red, One Direction, Mxtoon et plus de artistes.
- 6 J'aime tous les deux. --J'aime la montagne parce c'est calme et la mer pour le paysage
- 7 J'aime les pâtes, la Nutella et la viande, mais j'aime à peu près tout.
- 8 Je ne sais pas cuisiner.
- 9 Oui, j'ai un chien.
- 10 Je n'ai pas de héros de fiction préféré.

Jana Comellas Pau

MES HOBBIES

Bonjour! Je m'appelle Vanesa, j'ai 15 ans et j'habite à Setcases.

- 1 J'aimerais aller à Venise parce-que je la trouve curieuse et belle
- 2 J'aime les films d'action comme "the nerve, fast & furious et jumanji"
- 3 J'aime fêter mon anniversaire avec une fête de famille, manger le gâteau avec eux puis sortir avec mes amis
- 4 Je ne sais pas ce que je veux être quand je serai âgé mais j'aime les domaines sociaux et artistiques
- 5 J'aime beaucoup de types de musique, comme le reggaeton, la pop, etc...
- 6 Je préfère la plage, car je vis dans une ville de montagne et ça me change les idées
- 7 J'adore la viande au four, le sancocho et le riz.
- 8 Je sais cuisiner de la viande, du riz, des pommes de terre, des œufs et quelque chose de simple
- 9 Oui, j'aime les animaux, surtout les chats pour la compagnie mais j'en n'ai pas
- 10 Je n'ai pas de super-héros préféré

Vanesa Acuña Jiménez

ÉPREUVES DELF A2 ET B1

Tenint en compte la proximitat geogràfica de la Vall de Camprodon amb França i la relació comercial i turística considerem que l'aprenentatge del francès tant a primària com a secundària és important.

Per aquesta raó i com cada any presentarem un grup d'alumnes de 4t ESO a les proves oficials dels exàmens de francès DELF de l'Alliance française de Girona organitzades pel Departament d'Educació. Aquestes proves es realitzaran el 26 i 27 d'abril a l'institut Montsacopa d'Olot.

Aquest diploma permet als nostres alumnes de tenir en el seu currículum professional un títol oficial de francès que els pot obrir la porta a diferents professions.

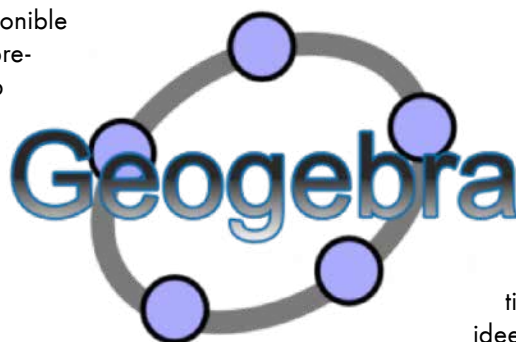
Geogebra

El Geogebra és una plataforma (disponible online o descarregable) per crear representacions gràfiques relacionades amb diferents àrees de la matemàtiques. Aquesta aporta millores considerables tant pel que fa a la docència com en l'assoliment competencial i autònom de l'alumne. Per una banda, permet crear presentacions molt més clares i entenedores de diferents continguts clau i per altra banda, és una eina de càlcul i simulació que permet resoldre problemes que serien de resolució complicada o impossible pels mètodes tradicionals.

Els alumnes poden jugar i barallar-se amb els conceptes de forma dinàmica i fer prediccions i inferències que, sense aquest programa (o d'altres similars com el Desmos) serien pràcticament impossibles, si bé molt feixugues, construint animacions per a resoldre un problema, o variant-ne els paràmetres per avaluar-ne la dependència d'aquests.

Tot això comporta un canvi significatiu en el seu aprenentatge, ja que deixen de ser mers espectadors d'uns continguts a crear i inferir relacions entre aquests.

Aquest trimestre a 3r hem treballat les funcions i ens hem familiaritzat amb les eines i l'ús del programa.

"I com us ho fèieu abans del Geogebra?"

Tant anecdòtica com significativa va ser aquesta pregunta que va sorgir a 3r B. Amb el Geogebra, els errors ja no són considerats ni com a fracassos ni com a faltes sinó més aviat com a estimulants, desencadenants de noves idees amb l'objectiu de trobar solucions al problema.

Sabeu quan sumen els 11 primers nombres senars sense necessitat de fer-ne la suma?

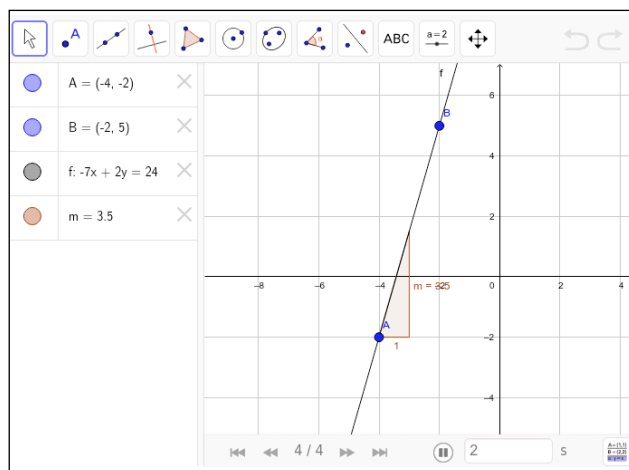
És a dir,

$$1+3+5+7+9+11+13+15+17+19+21?$$

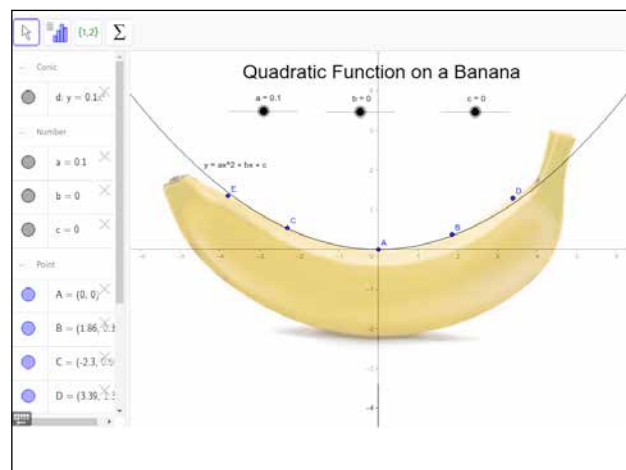
Animeu-vos a resoldre aquest petit repte amb l'ajuda del Geogebra seguint el codi QR

Alguns dels continguts i aplicacions que hem treballat:

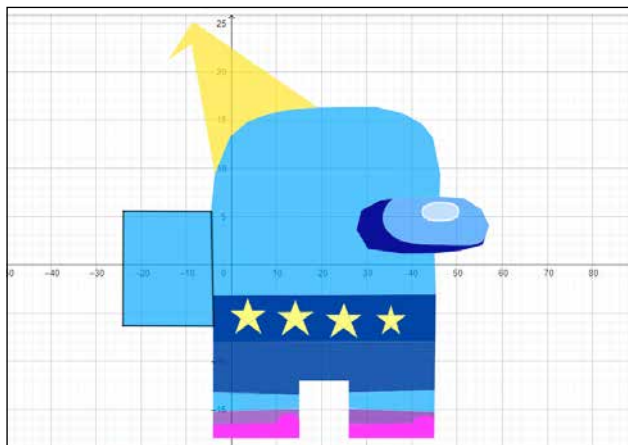

Anàlisi de funcions de primer grau...a<e57'

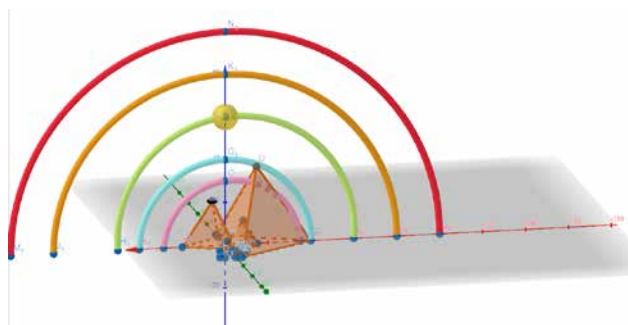

Representació matemàtica de formes reals amb la funció quadràtica

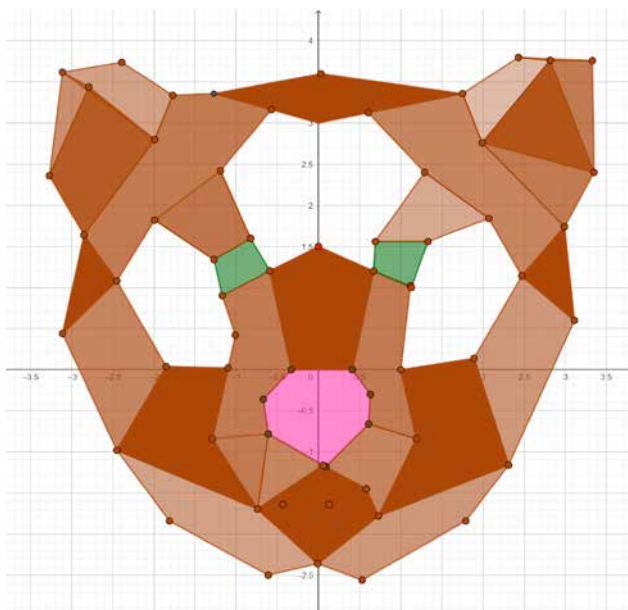
Geogebra art

Tripulante com pijama. Sergio Arcentales

Paisatge geomètric. Jana Comellas

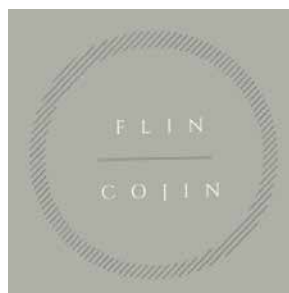
Ós poligonal. Estefania Chicangana

Tothom pot ser emprenedor

Aquest trimestre els alumnes d'emprenedoria s'han iniciat al món empresarial.

Us presenten els logotips de les seves empreses.

Experimentem. Líquids miscibles i immiscibles

Hola som la classe de 2n A, i avui us venim a explicar un experiment que hem fet al laboratori sobre les mescles. Aquest consisteix en agafar una porció d'oli, una d'aigua i una mica de colorant blau. Començarem posant l'aigua en un vas de precipitats i seguidament hi posarem l'oli. Com podem veure l'oli es queda sobre l'aigua perquè l'aigua té més densitat que l'oli i per tant són immiscibles. En segon lloc agafarem el colorant i l'afegirem a la mescla. Observem que no es dissolt amb l'oli, perquè són líquids immiscibles. Per acabar agafarem un llapis i enfonsem les gotes de colorant fins tocar l'aigua. Les gotes es barrejaran amb l'aigua perquè aquestes són miscibles amb l'aigua.

Aquest experiment l'han fet l'Estel Barri, en Darius Vlasan, l'Albert Verdaguer i en Roger Bernal

Els materials que hem fet servir són:

- Oli
- Aigua
- Colorant blau
- Un llapis
- Un vas normal o de precipitats

Material:

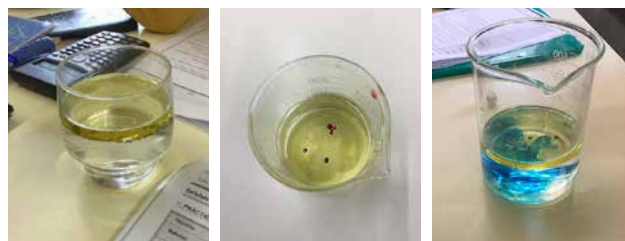
- vas de precipitats de 250 ml o got transparent
- contagotes
- llapis
- aigua
- oli
- colorant d'aliments líquid

Al laboratori vam fer un experiment amb aigua i amb oli.

Després vam fer el següent procediment:

Primer vam emplenar el vas d'aigua fins la meitat. Després vam agafar l'oli i li vam ficar i vam veure que el oli es quedava a dalt de l'aigua perquè un era més dens que l'altre. Ràpidament vam agafar el comptagotes i vam ficar colorant a l'aigua amb oli.

Després amb un llapis vam apretar les gotes que es van quedar a dalt i es van dissoldre a baix de l'aigua. Això significa que el colorant es va quedar a baix de l'aigua i a l'oli no el va ni tocar perquè es van dissoldre

Juan Pablo Quintero. 2n ESO B

Al laboratori de l'institut hem pogut observar la solubilitat. També hem pogut veure la diferència dels líquids miscibles o immiscibles, fent un experiment amb oli i aigua.

Hem necessitat:

- un vas de precipitats de 250 ml o un got transparent
- un comptagotes
- una vareta
- aigua
- oli
- colorant d'aliments líquid

Per a començar l'experiment, hem posat l'aigua en el vas, aproximadament fins a la meitat. Llavors hem afegit l'oli, més o menys un dit. Hem pogut observar que l'oli es queda a sobre de l'aigua i no es mescla, ja que té menys densitat i així hem sapigut que són líquids immiscibles. Seguidament hem afegit sis gotes de colorant amb el comptagotes de manera que no es toquin entre elles, que

floten a sobre de l'oli i no es dissolen, són líquids immiscibles. Amb la vareta enfonsem el colorant fins arribar a la part de l'aigua i podrem observar que les gotes es dissolen i es transformen en líquid miscible.

Gràcies a aquest experiment hem pogut observar que els líquids que es barregen són líquids miscibles, és a dir que són homogenis. I els líquids que no es barregen són immiscibles, és a dir heterogènies.

Bruna, Jordi, Abel, Abril.

Soluble o insoluble ?

En el món del laboratori i els experiments, hi podem trobar moltes activitats divertides i creatives que podem fer. En aquest cas, parlarem dels líquids miscibles i immiscibles a partir d'una pràctica de laboratori, és a dir, un experiment.

Primer agafarem un got transparent o vas de precipitats, el qual omplirem fins aproximadament la meitat d'aigua destil·lada, o a preferència, aigua de l'aixeta. Amb una mica d'oli, omplirem una petita quantitat més del vas, i podem observar com la diferència de densitat, farà que en la nostra mescla, l'oli pugi, també per la raó de que son dos substàncies immiscibles. A continuació amb un comptagotes hi aplicarem algunes gotes de colorant, del color que preferim, i veurem com aquelles gotes floten, i no son dissoltes per l'oli. Però si agafem un llapis o qualsevol utensili allargat, i fem pressió perquè les gotes es submergeixin fins l'aigua, podem observar com es dissolen, i deixen anar el color del colorant escollit.

Mariona Gómez Mas. 2n ESO B

Per veure els líquids miscibles i immiscibles hem fet l'experiment següent

Material:

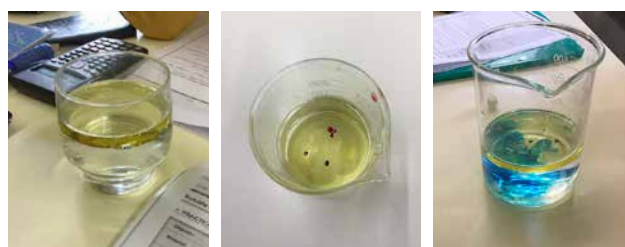
- Vas de precipitats de 250 ml o got transparent
- Comptagotes
- Llapis
- aigua destil·lada o de l'aixeta
- Oli
- Colorant d'aliments líquid

Procediment

En primer lloc, posarem aigua al got. Aproximadament fins a la meitat. A continuació i afegirem oli lentament i veurem com es queda a sobre l'aigua perquè té menys densitat. Després i posarem unes quantes gotes de colorant i observarem que es queden a la capa d'oli i no

baixen cap a l'aigua. Amb un llapis empenyem les gotes cap a baix i podrem observar que es dissolen en l'aigua.

Amb aquest experiment podem veure els líquids immiscibles i com el colorant es dissol en l'aigua i en l'oli no.

Mia Cabanach Solà

L'experiment que vam fer consisteix en observar si l'oli i l'aigua son miscibles o immiscibles.

Els materials que vam fer servir son:

- vas de precipitats
- un llapis
- colorant alimentici de color blau
- balança
- aigua destil·lada
- oli
- comptagotes

Vas amb l'aigua i l'oli

Primer de tot posarem aigua destil·lada al vas de precipitats, aproximadament fins la meitat. Després posarem més o menys 10 cl d'oli. Deixarem reposar els líquids dos minuts. A continuació veurem que els líquids no es barregen ja que tenen diferents densitats i son immiscibles. Quan haguem observat

Posant les gotes de colorant a l'oli

els líquids passarem a posar quatre gotes del colorant, i veurem que no s'enfonsen en l'oli i es queden flotant. Agafarem un llapis i enfonsarem les gotes de manera que arribin fins a l'aigua, i quan hi arribin es dissoldran amb l'aigua i aquesta quedara blava. Això passa perquè l'aigua i el colorant tenen la matei-

xa densitat i son solubles (soluble es la capacitat de dissoldre).

Aquest experiment el vam fer per comprovar si aquests líquids son miscibles o immiscibles, i per saber si son solubles o insolubles.

Paula, Aster, Aniol i Pau M. 2n ESO A

Vas amb l'aigua i l'oli

RESIDU, ON VAS?

ENVÀS
DE VIDRE

Ampolla de vidre

Pot de vidre

Flascó de vidre

ENVÀS DE
PAPER
I CARTRÓ

Revistes

Capsa de cartró

Fulls de paper

Sobre de paper

Capsa de cereals

Capsa de sabates

ENVÀS
LLEUGER

Ampolla de plàstic

Llauna refresc

Bric

Llaunes fèrriques

logurt de plàstic

Safata porexpan

FRACCIÓ
ORGÀNICA

Restes de menjar

Flors

Infusions

Closques

Taps de suro

Cafè (marro)

Tovalló paper brut

REBUIG

Pal d'escombra

Pols d'escombrar

Cigarretes

Bolquers i compreses

I recorda, sempre tens a prop una deixalleria per portar electrodomèstics, pots de pintura, oli, roba, material informàtic i altres residus.

Si tens algun dubte, descarrega't l'App "Residus" o consulta el web www.residuonvas.cat

Amb el finançament de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
i Sostenibilitat

Agència de
Residus de
Catalunya

1r d'ESO

Un any més, els alumnes de 1r ESO han realitzat el treball de Síntesi a l'estació d'Esquí Vallter2000. Han gaudit de l'esquí durant tres dies on han pogut conèixer de primera mà aquest motor econòmic, social i cultural que tenim al nostre entorn

2n d'ESO

A 2n d'ESO hem practicat diferents esports amb implements com per exemple el Hockey o el Beisbol. Els alumnes han gaudit molt d'aquest esports no tan coneguts per a ells.

3r d'ESO

Aprofitant la gran nevada de principi d'any, una de les activitats que es va realitzar amb els alumnes de 3r d'ESO dins del marc d'Educació Física va ser ajudar a netejar i acondicionar els accessos a l'institut a més de realitzar aquest bonic ninot de neu adaptat als nous temps.

4t d'ESO

Pel que fa als alumnes de 4t, hem practicat Acrosport, una activitat esportiva que consisteix en crear figures humanes, els alumnes han treballat de forma cooperativa i amb moltes ganes per poder fer diferents figures molt divertides.

Treball de síntesi

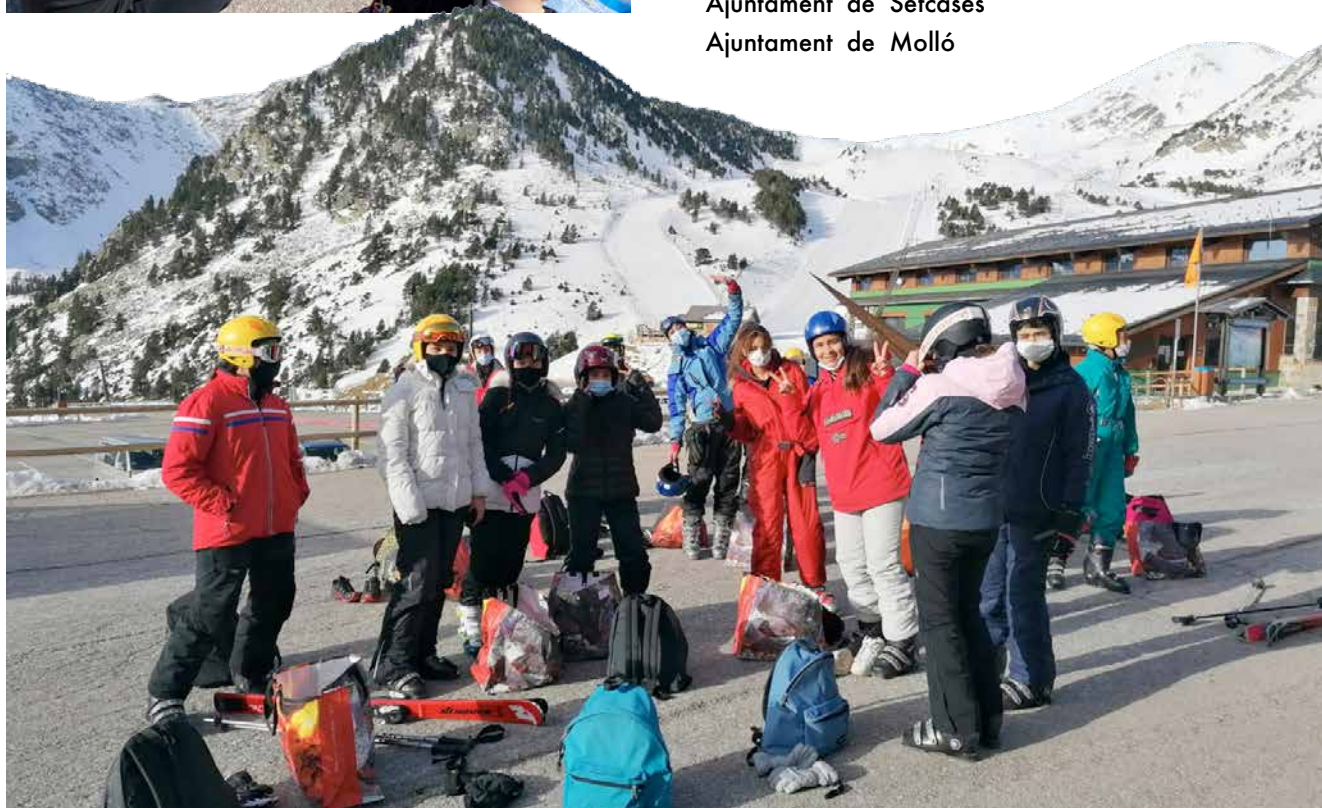
Esquiada 1r d'ESO

Durant treball de síntesi anomenat "La Vall de Camprodon" els alumnes de 1r d'ESO fan tres jornades d'esquí a l'estació d'esquí Vallter 2000. Aquesta activitat permet continuar i completar la pràctica de l'esquí iniciada a primària. Els alumnes també pujaran a Sant Antoni per completar un dossier d'activitats per conèixer millor l'entorn.

Des de l'institut volem agrair les aportacions econòmiques dels diferents ajuntaments que fa possible que tots els alumnes hi puguin assistir pagant un mínim:

Ajuntament de Camprodon
Ajuntament de Sant Pau de Segúries
Ajuntament de Vilallonga de Ter
Ajuntament de Llanars
Ajuntament de Setcases
Ajuntament de Molló

Marató de 12 hores de divulgació matemàtica

El professor de matemàtiques de l'institut, Carlos Luna, col·laborarà amb la marató de 12 hores, organitzada pel Museu de les Matemàtiques de Catalunya amb motiu de celebració del setè aniversari de l'exposició permanent del museu a Cornellà. Aquesta es farà via canal de youtube per adaptar-se a les restriccions COVID.

Us animem a donar-hi un cop d'ull i a gaudir amb les matemàtiques.

www.youtube.com/mmacaCAT

mmaca.cat/activitats-2/la-marato-del-7e-aniversari

Febrer 2021

Jornada de portes obertes

L'Institut Germans Vila Riera va proposar una visita telemàtica el dimarts dia 2 de març via meet a les 19:30 pm. Així mateix al llarg d'aquella setmana de l'1 al 5 de març es van programar entrevistes personals amb cita prèvia al centre.

En aquest enllaç podeu veure el vídeo que han creat com a projecte de tutories els alumnes del centre per mostrar-vos el nostre institut amb una visita online.

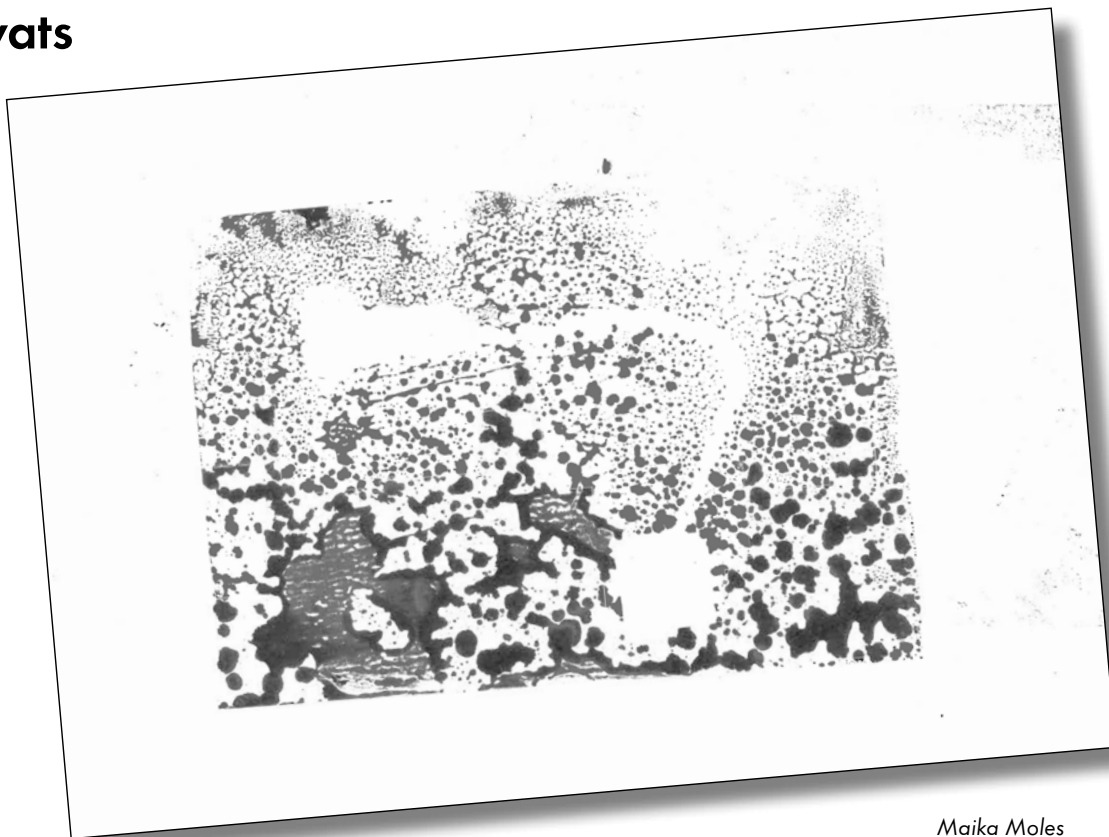
www.youtube.com/watch?v=egqe0K_r6Z8

Març 2021

Fem gravats

Maika Moles

Anna Ricart

Xavier Àvila

Gravats
d'Oliver Córdoba

